

Αθήνα, 2 Οκτωβρίου 2013

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο πρόεδρος της ΚΕΕΕ και του ΕΒΕΑ, κ. Κωνσταντίνος Μίχαλος, απέστειλε σήμερα επιστολή στον υπουργό Οικονομικών κ. Γιάννη Στουρνάρα, με την οποία ζητεί την τροποποίηση του ισχύοντος Νόμου 4172/13, διατάξεις του οποίου δημιουργούν προσχώματα στην εύρυθμη λειτουργία των επιχειρηματικών ομίλων στη χώρα μας.

Ο κ. Μίχαλος επισημαίνει την αναγκαιότητα να τροποποιηθούν οι διατάξεις του Νόμου 4172/13 οι οποίες αποθαρρύνουν τις επενδύσεις στο εξωτερικό και θίγουν τον ανταγωνισμό των Ελλήνων επενδυτών έναντι αλλοδαπών και οι οποίες αναφέρονται στη φορολογική κατοικία των νομικών προσώπων, καθώς και στις ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρείες.

Επισυνάπτεται αναλυτικά η επιστολή.

«Κύριε Υπουργέ,

Θα ήθελα να σας εκφράσω τους έντονους προβληματισμούς του επιχειρηματικού κόσμου για ορισμένες διατάξεις του Ν. 4172/13 και ιδιαίτερα αυτές που αναφέρονται στη φορολογική κατοικία των νομικών προσώπων και στις Ελεγχόμενες Αλλοδαπές Εταιρείες.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, ξένες εταιρείες μπορούν να θεωρηθούν ελληνικές εάν συντρέχουν συγκεκριμένα στοιχεία που καθορίζουν τον τόπο άσκησης πραγματικής διοίκησης στην Ελλάδα. Τα κριτήρια που τίθενται αναφέρονται στον τόπο λήψης των στρατηγικών αποφάσεων, την κατοικία των μελών του Δ.Σ., τον τόπο διενέργειας της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων, τον τόπο που τηρούνται τα βιβλία κλπ.

Η συγκεκριμένη διάταξη είναι εύστοχη για τις περιπτώσεις όπου η επιχειρηματική δραστηριότητα που πραγματοποιείται κατ' εξοχήν εντός Ελλάδος, καλύπτεται με το μανδύα της αλλοδαπής εταιρείας. Ωστόσο, σε μία περίοδο εξαιρετικά δύσκολη για τη διατήρηση της επιχειρηματικότητας στη χώρα μας, δε θα πρέπει να

υπάρξουν γενικεύσεις. Οι διατάξεις αυτές είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσουν πολύ μεγάλα προβλήματα σε μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους που έχουν τα κεντρικά τους γραφεία στην Ελλάδα.

Σε κάθε πολυεθνικό όμιλο, είναι σαφές ότι η στρατηγική σχεδιάζεται από τα κεντρικά γραφεία και εννοείται, βεβαίως, πως κάθε θυγατρική ακολουθεί τη συγκεκριμένη στρατηγική. Το κριτήριο που αναφέρει ότι αν οι στρατηγικές αποφάσεις λαμβάνονται στην Ελλάδα καθιστά ανεξαιρέτως όλες τις θυγατρικές εταιρείες του ομίλου ελληνικές, δημιουργεί αυτομάτως τον προβληματισμό για το αν οι επιχειρηματικοί όμιλοι επιλέξουν τελικά να έχουν τα κεντρικά τους γραφεία στη χώρα μας.

Γιατί ένας όμιλος να διατηρήσει τα κεντρικά του γραφεία στη χώρα μας αν λόγω αυτού θεωρηθεί ότι όλες οι θυγατρικές του είναι ελληνικές; Και αναφέρομαι σε αυτό το γεγονός μετά και το τελευταίο γεγονός της μεταφοράς της έδρας της «Βιοχάλκο». Αυτή την περίοδο, θεωρώ πως είναι άστοχο να δημιουργείται περαιτέρω προβληματισμός στους ελληνικούς ομίλους για το αν θα πρέπει να αφήσουν το στρατηγείο τους στην Ελλάδα.

Ένα ακόμη κριτήριο για το αν θα χαρακτηρίζεται μια ξένη εταιρεία ως ελληνική, είναι αυτό του τόπου διενέργειας των Γενικών της Συνελεύσεων ή των συνεδριάσεων του Διοικητικού της Συμβουλίου. Έχω την αίσθηση ότι θα πρέπει να κινηθούμε στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση. Με δεδομένο ότι ο τουρισμός αποτελεί τη βαριά βιομηχανία της χώρας μας, αν εξέλειπε αυτό το κριτήριο, θα μπορούσαμε να προάγουμε το συνεδριακό τουρισμό στη χώρα μας, δημιουργώντας κίνητρα για τις ξένες εταιρείες να επιλέγουν την Ελλάδα ως τόπο διενέργειας των Γ.Σ. και Δ.Σ. τους.

Επιπροσθέτως, ένα ακόμη κριτήριο για το χαρακτηρισμό μιας ξένης εταιρείας ως ελληνικής, είναι αυτό της τήρησης των βιβλίων και στοιχείων στην Ελλάδα. Η προσπάθεια που γίνεται από όλες τις χώρες είναι να προσελκύσουν τα shared services των ομίλων. Χαρακτηριστικά, είναι άπειρα τα παραδείγματα εταιρειών που κεντρικοποιούν τις λογιστικές τους υπηρεσίες. Φυσικά, δεν υπάρχει περίπτωση, οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι κάτω από αυτό το νομικό καθεστώς να επιλέξουν την Ελλάδα για τη δημιουργία ενός τέτοιου κέντρου, καθώς κινδυνεύουν να καταστεί ο όμιλός τους ελληνική πολυεθνική.

Είμαι απόλυτα σύμφωνος με τους στόχους σας να εντοπίσετε τα εισοδήματα που ενώ παράγονται στην Ελλάδα, δε δηλώνονται στην Ελλάδα, γιατί κάποιιοι χρησιμοποιούν το μανδύα της αλλοδαπής εταιρείας. Το εργαλείο, όμως, για να εντοπιστούν τα εισοδήματα αυτά ήδη υπάρχει και είναι οι διατάξεις περί μόνιμης εγκατάστασης, όπως περιγράφονται στο άρθρο 6 του Ν.4172/13.

Η λύση λοιπόν είναι να λειτουργήσει σωστά η διάταξη αυτή. Όλα τα άλλα κριτήρια, που προφανώς θεσπίζονται για να «πιάσουν» τις περιπτώσεις κάποιων λίγων και μικρής εμβέλειας εταιρειών που χρησιμοποιούν ως μανδύα ξένες εταιρείες για να φοροδιαφύγουν, ενέχουν τον κίνδυνο δημιουργίας πολύ μεγάλων προβλημάτων σε όλους τους μεγάλους ελληνικούς ομίλους.

Με το άρθρο 66 του νόμου, εισάγονται διατάξεις περί ελεγχόμενων αλλοδαπών εταιρειών (Controlled Foreign Companies) που αφορούν στη συμπερίληψη στο φορολογητέο εισόδημα μη διανεμηθέντος εισοδήματος νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας που είναι φορολογικός κάτοικος άλλης χώρας, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι προϋποθέσεις, όπως ορίζονται στο άρθρο αυτό. Η διάταξη αυτή, με απλά λόγια, αναφέρει πως αν κάποια εταιρεία στο εξωτερικό δεν διανέμει τα κέρδη της θα θεωρηθεί ούτως ή άλλως ότι τα διένειμε στον Έλληνα μέτοχό της. Μάλιστα, δε θα φορολογηθούν απλά ως μέρισμα, αλλά θα φορολογηθούν με συντελεστή 26%.

Ενδεχομένως οι συγκεκριμένες διατάξεις να έχουν χρησιμότητα σε χώρες όπου έχουν τα κέντρα τους πολυεθνικοί όμιλοι, όταν βέβαια οι χώρες αυτές δεν απαλλάσσουν το εισόδημα των μερισμάτων. Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, η Ελλάδα δεν έχει αυτό το προφίλ.

Με τη διάταξη αυτή, στη χώρα μας θα συμβεί το εξής παράδοξο: Θα απαλλάσσεται το εισόδημα μερίσματος εφόσον γίνει διανομή και θα φορολογείται το μη διανεμηθέν μέρισμα!

Η συγκεκριμένη διάταξη αποθαρρύνει επενδύσεις στο εξωτερικό και σίγουρα θίγει τον ανταγωνισμό των Ελλήνων επενδυτών έναντι αλλοδαπών που δεν θίγονται από παρόμοιες διατάξεις. Για παράδειγμα, αν τα μη διανεμηθέντα κέρδη μιας αλλοδαπής εταιρείας δεν διανέμονται προκειμένου να επενδυθούν, στον Έλληνα επενδυτή αυτό θα στοιχήσει 33%, ενώ στον αλλοδαπό ανταγωνιστή του 0%.

Επίσης, το γεγονός ότι η συγκεκριμένη διάταξη δεν ισχύει για επενδύσεις σε ελληνικές ελεγχόμενες εταιρείες, δημιουργεί έντονο προβληματισμό εναρμόνισης με την ελευθερία διακίνησης κεφαλαίων.

Τέλος, με το άρθρο 32 «Δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων» του Ν. 4172/13, προβλέπεται ως ετήσια δαπάνη του φορολογουμένου και τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται για αγορά επιχειρήσεων ή σύσταση ή αύξηση του κεφαλαίου επιχειρήσεων που λειτουργούν ατομικώς ή με τη μορφή Ομόρρυθμης ή Ετερόρρυθμης ή Ανώνυμης Εταιρείας ή Περιορισμένης Ευθύνης Εταιρείας ή Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας ή Κοινωνίας ή Κοινοπραξίας ή Αστικής Εταιρείας ή αγορά εταιρικών μεριδίων και χρεογράφων γενικώς. Σε μια περίοδο κρίσης όμως και με βασική την ανάγκη για ανάπτυξη, το να αποτελεί τεκμήριο είτε

η αγορά επιχείρησης, είτε η αγορά εταιρικών μεριδίων και χρεογράφων, θέτει προσχόμενα σε κάθε επενδυτική πρωτοβουλία.

Κατόπιν τούτων, θα σας παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ, να επανεξετάσετε τις προαναφερόμενες διατάξεις και να προβείτε στις αναγκαίες διορθώσεις για την απρόσκοπτη συνέχιση της λειτουργίας στη χώρα μας των επιχειρηματικών ομίλων».